

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر مهاجرت نخبگان بر قابلیت تولید نوآوری در کشورهای منتخب منطقه چشم انداز

محل انتشار:

فصلنامه سیاست نامه علم و فناوری، دوره 2، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ابوالفضل شاه آبادی - عضو هیئت علمی دانشگاه بوعلی سینا

آمنه حامه بزرگی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم اقتصادی دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

اقتصاد پویا برای تداوم نوآوری و رقابت پذیری، به سرمایه انسانی کارآمد که دربرگیرنده نخبگان، کارشناسان و کارآفرینان است، نیاز دارد. از این رو، مهاجرت نخبگان در کشورهای درحال توسعه باعث شکاف روبه رشد نوآوری و فناوری مابین کشورهای مبدأ و مقصد می شود. برای همین در این مطالعه به دنبال بررسی تأثیر مهاجرت نخبگان بر وضعیت نوآوری از کشورهای منطقه چشم انداز (کشورهای مبدأ) به ایالات متحده آمریکا (کشور مقصد) طی دوره زمانی 2000 تا 2009 و با روش تحلیلی-توصیفی هستیم. نتایج این مطالعه نشان داد کشور جمهوری اسلامی ایران از لحاظ مهاجرت نخبگان در بین کشورهای منطقه رتبه اول را دارد و از لحاظ تولید نوآوری نسبت به ایالات متحده آمریکا از شکاف بزرگی برخوردار است. البته باید یادآوری شد کشور ایران در مقایسه با سایر کشورهای منطقه از لحاظ شاخص های نوآوری توانمندی بالقوه به نسبت خوبی دارد که برای به فعل رساندن آن باید برنامه ریزی های اصولی در سطح کلان صورت گیرد. کشورهای منطقه چشم انداز نیز از لحاظ نوآوری تفاوت چشمگیری با کشور مقصد دارند. از سوی دیگر، کشورهایی مانند ترکیه و کویت که از مهاجرت نخبگان کمتری نسبت به سایر کشورهای منطقه برخوردارند، از لحاظ شاخص های نوآوری جایگاه به نسبت مناسبی را به خود اختصاص داده اند.

کلمات کلیدی:

نوآوری، مهاجرت نخبگان، کشورهای منطقه چشم انداز، ایالات متحده امریکا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529571>

